DOSAR NR.11311/2/2009

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREŞTI
SECŢIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ŞI FISCAL

SENTINŢA CIVILĂ NR. 2924
Şedinţa publică de la **16.06.2010**
Curtea compusă din:
PREŞEDINTE - DAVIDOIU GEORGIAN
GREFIER - IANUŞ CERASELA DANIELA

****

Pe rol fiind soluţionarea acţiunii în contencios administrativ formulată de reclamantul **CONSILIUL NAŢIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂŢII** în contradictoriu cu pârâtul **ACSÂN ION**, având ca obiect „acţiune în constatare".

La apelul nominal făcut în şedinţă publică a răspuns reclamantul **CONSILIUL NAŢIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂŢII**, prin consilier juridic, lipsind pârâtul **ACSÂN ION**.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de şedinţă, după care,

Curtea invocă, din oficiu, excepţia lipsei capacităţii procesuale de folosinţă a pârâtul **ACSÂN ION**, având în vedere că, aşa cum reiese din adresa nr.1996817/01.04.2010, emisă de Direcţia pentru Evidenţa Persoanelor şi Administrarea Bazelor de Date, acesta este decedat din anul 2007.

Având cuvântul asupra acestei excepţii, reclamantul **CONSILIUL NAŢIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂŢII**, prin consilier juridic, solicită admiterea excepţiei lipsei capacităţii procesuale de folosinţă a pârâtului şi constatarea acţiunii ca fiind introdusă împotriva unei persoane fără capacitate procesuală de folosinţă.

Curtea, în temeiul art. 150 C.Pr.Civ., declară încheiate dezbaterile şi reţine cauza spre soluţionarea excepţiei lipsei capacităţii procesuale de folosinţă a pârâtului.

CURTEA

Din examinarea lucrărilor din dosar, constată următoarele:

Prin decizia nr. 4044/02.10.2009 pronunţată în dosarul nr. 37533/3/2008 Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie a admis recursul formulat împotriva sentinţei civile nr. 840/03.03.2009 pronunţată de Curtea de Apel Bucureşti, Secţia a VIII- Contencios Administrativ şi Fiscal, reţinând următoarele considerente:

Prin cererea îmegistrată pe rolul Tribunalului Bucureşti - Secţia a IX-a Contencios Administrativ şi Fiscal, reclamantul Consiliul Naţional pentru Studierea Arhivelor Securităţii a solicitat instanţei să constate calitatea de colaborator al Securităţii în ceea ce-l priveşte pe pârâtul Acsân Ion.

În motivarea acţiunii, reclamantul a arătat, în esenţă, faptul că, la vârsta de 15 ani, când era elev al Şcolii Medii Techirghiol, pârâtul a colaborat cu Securitatea, având numele conspirativ "Nelu".

Reclamantul a susţinut faptul că, la data de 20.06.1962, pârâtul a semnat cu numele real un angajament olograf, iar din notele şi rapoartele întocmite de ofiţerii de securitate rezultă că pârâtul a furnizat o serie de informaţii prin care a colaborat cu Securitatea.

În opinia reclamantului, faptul că pârâtul şi-a început activitatea de colaborator al Securităţii înainte de împlinirea vârstei de 16 ani nu prezintă relevanţă, întrucât acesta şi-a prelungit activitatea şi după acest moment.

În plus, reclamantul a mai arătat şi faptul că pârâtul a colaborat cu Securitatea şi în perioada 1975-1984, sub numele conspirativ "Adam", în timp ce lucra în portul Constanţa.

Prin încheierea de şedinţă din data de 5.12.2008, tribunalul, în raport de prevederile art. 34 din O.U.G. m. 24/2008, a dispus înaintarea dosarului spre competentă soluţionare la Curtea de Apel Bucureşti Secţia a VIII-a Contencios Administrativ şi Fiscal.

Această din urmă instanţă, prin sentinţa m. 840 din 3.03.2009, a respins acţiunea reclamantului ca neîntemeiată.

Pentru a pronunţa o asemenea hotărâre, prima instanţă a reţinut următoarele:

Nu există dovezi din care să rezulte colaborarea pârâtului cu Securitatea în prima perioadă nominalizată de reclamant.

Angajamentul semnat de pârât în anul 1962 nu prezintă nicio relevanţă juridică, în raport de prevederile art. 2 lit. b) teza a III-a din O.U.G. nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar şi deconspirarea Securitătii.

Declaraţiile date de pârât la Securitate după această dată, reţinute de lucrătorii din cadrul acestei institutii, nu au un continut concret, motiv pentru care nu se poate aprecia că au vizat îngrădirea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului.

De asemenea, nici informaţiile furnizate de pârât în cea de-a doua perioadă indicată de reclamant (1975-1984) nu au un conţinut concret şi nu vizează îngrădirea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului.

Puţinele informaţii concrete, care se regăsesc în notele prezentate de instituţia reclamantă, sunt fapte lipsite de relevanţă şi care nu puteau avea consecinţe asupra drepturilor fundamentale ale persoanelor.

Pe de altă parte, cea mai mare parte a informaţiilor se referă la activitatea cetăţenilor străini, care se aflau în portul Constanţa, şi la modul în care aceştia percepeau România.

Pe cale de consecintă, curtea a concluzionat în sensul că activitatea pârâtului nu se încadrează în definiţia dată de art. 2 lit. b) din O.U.G. nr. 24/2008 noţiunii de colaborator al Securităţii.

Împotriva acestei sentinţe a declarat recurs reclamantul Consiliul Naţional pentru Studierea Arhivelor Securităţii care a solicitat admiterea acestuia, modificarea hotărârii atacate, în sensul admiterii acţiunii şi constatării calităţii de colaborator al Securităţii în ceea ce-l priveşte pe pârâtul Acsân Ion.

În motivarea căii de atac, recurentul realizează o prezentare a situaţiei de fapt şi concluzionează în sensul că sentinţa contestată nu face nici o referire concretă la aceasta.

În concret, recurentul arată faptul că hotărârea aflată în discuţie reţine, împotriva afirmaţiilor sale - ce au fost probate pe parcursul solutionării cauzei - , că informatiile furnizate de intimat nu ar fi avut un conţinut concret şi că o parte dintre acestea se refere au la cetăţeni străini, fără a arăta din ce motiv această ultimă categorie de informaţii nu s-ar înscrie între cele la care face referire legiuitorul.

Ca atare, recurentul apreciază că motivele hotărârii atacate nu se raportează la situaţia de fapt concretă prezentată în acţiune.

Analizând sentinţa atacată în raport de motivele de recurs formulate, cât şi din oficiu, în baza art. 3041 C.proc.civ., Înalta Curte reţine că recursul este fondat, pentru considerentele care vor fi expuse în continuare.

În speţă, este fondat motivul de recurs prevăzut de art. 304 pct. 7 C.proc.civ., care se referă la cazul în care hotărârea nu cuprinde motivele pe care se sprijină sau când aceasta cuprinde motive contradictorii ori străine de natura pricinii.

Ca atare, în dreptul intern, nemotivarea hotărârii judecătoreşti este sancţionată de legiuitor, pornind de la obligaţia statului de a respecta dreptul părţii la un proces echitabil, drept consacrat de art. 6 paragraful 1 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului.

Astfel, conform jurisprudenţei instanţei de la Strasbourg, noţiunea de proces echitabil presupune ca o instanţă internă, care nu a motivat decât pe scurt hotărârea sa, să fi examinat totuşi, în mod real, problemele esenţiale care i-au fost supuse şi nu doar să reia pur şi simplu concluziile unei instante inferioare.

Pe de altă parte, dreptul la un proces echitabil include, printre altele, dreptul părţilor de a prezenta observaţiile pe care le consideră pertinente pentru cauza lor.

Întrucât C.E.D.O. nu are drept scop garantarea unor drepturi teoretice sau iluzorii, ci drepturi concrete şi efective, acest drept nu poate fi considerat efectiv decât dacă aceste observatii sunt în mod real "ascultate", adică în mod corect examinate de către instanta sesizată.

Cu alte cuvinte, art. 6 CEDa implică, mai ales în sarcina instanţei, obligaţia de a proceda la un examen efectiv al mijloacelor, argumentelor şi al elementelor probatorii ale părţilor, cel puţin pentru a le aprecia pertinenţa.

Înalta Curte a apreciat că motivarea hotărârii judecătoreşti înseamnă, în sensul strict juridic al termenului, precizarea în scris a raţionamentului care determină pe judecător să admită sau să respingă o cerere.

În speţa de faţă, instanţa de control judiciar a considerat că hotărârea recurată nu îndeplineşte cerinţele impuse de art. 261 alin. 1 pct. 5 C.proc. civ., întrucât instanţa de fond nu a expus în mod corespunzător argumentele care au condus la formarea convingerii sale.

În raport de prevederile art. 105 alin. 2 C.proc.civ., nemotivarea este un viciu de formă, care atrage nulitatea hotărârii.

În cauză, judecătorul fondului nu a analizat probatoriul administrat, ci doar s-a rezumat la o serie de afirmaţii de ordin generic.

Mai precis, judecătorul nu a discutat în cuprinsul hotărârii recurate relevanţa declaraţiilor invocate de reclamant în cuprinsul cererii de chemare în judecată, din perspectiva incidenţei art. 2lit. b) din O.U.G. nr. 24/2008.

Aşadar, este corectă critica recurentului în sensul că instanta de fond nu a făcut nici o referire concretă la situaţiile prezentate în acţiune. În concluzie, în speţă, nu s-au respectat cerinţele impuse de art. 261 alin. 1 pct. 5 C.proc. civ. care indică, între elementele de conţinut ale hotărârii judecătoreşti, şi expunerea motivelor de fapt şi de drept care au format convingerea instanţei, precum şi cele pentru care s-au înlăturat cererile părţilor.

O asemenea modalitate· de abordare a motivării unei sentinte echivalează cu necercetarea fondului cauzei, ceea ce impune, în baza art. 312 alin. 5 teza 1 C.proc.civ., casarea sentinţei şi trimiterea cauzei spre rejudecare aceleiaşi instanţe.

Prin adresa emisă la data de 01.04.2010 de DEPABD, MAI comunicată acestei instanţe la data de 07.04.2010 rezultă că pârâtul figurează decedat cu actul nr. 351/29.01.2007, decesul fiind înregistrat la Primăria Municipiului Constanţa.

În speţă, deliberând asupra excepţiei lipsei capacităţii procesuale de folosinţă invocată din oficiu, Curtea constată că este fondată urmând a fi admisă întrucât la data de 08.10.2008 prezenta acţiune a fost înregistrată pe rolul Curţii de Apel Bucureşti, Secţia a VIII- Contencios Administrativ şi Fiscal, iar pârâtul figurează decedat anterior acestei date, astfel încât faţă de disp. art. 41 C.proc.civ. se constată că acesta nu avea capacitatea procesuală de folosinţă, acţiunea urmând a fi respinsă cu această motivare.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂŞTE:

Admite excepţia lipsei capacităţii procesuale de folosinţă a pârâtului **ACSÂN ION.**

Respinge acţiunea formulată de reclamantul **CONSILIUL NAŢIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂŢII**, cu sediul în Bucureşti, str. Matei Basarab nr.55-57, sector 3, în contradictoriu cu pârâtul **ACSÂN ION**, domiciliat în Techirghiol, str. Mărăşti nr.2, judeţ Constanţa, ca fiind introdusă împotriva unei persoane fără capacitate procesuală de folosinţă.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunţată în şedinţă publică, astăzi, 16.06.2010.

PREŞEDINTE,
DAVIDOIU GEORGIAN

GREFIER,
IANUŞ CERASELA

CONFORM CU ORIGINALUL

ROMÂNIA 17-02-2011
CURTEA DE APEL BUCUREŞTI
SECŢIA Cont adm
Prezenta copie fiind conformă cu originalul aflat în dosarul acestei instanţe Nr. 11311/2/2009 se legalizează de noi.
GREFIER ŞEF,

S-a anulat chitanţa/foaia de vărsământ Nr. ..../
Scutit .... în sumă de ....lei
GREFIER ŞEF,

Def şi irev. Mod 16.08.2010